

“สมบัติละเอียด”...บุญในอดีต

พอได้ที่ดินมาเรียบร้อยถึง ๑๙๖ ไร่ ๙ ตารางวา คุณยายเล่าว่า ท่านต้องทำสมาธิหนักมาก ต้องเรียกสมบัติละเอียดมาไว้ในแผ่นดินที่จะใช้สร้างวัดให้มากที่สุด

“สมบัติละเอียด” ถ้าจะพูดให้เข้าใจง่าย ๆ ก็คือ บุญกุศลที่ได้ประกอบไว้ในอดีตชาติ (โดยเฉพาะจากทานกุศล) ซึ่งมีมากจนกระทั่งนับจำนวนไม่ได้ โดยปกติชีวิตของสรรพสัตว์ทั้งหลายที่เวียนว่ายตายเกิดอยู่ในวัฏสงสาร ย่อมจะต้องมีการกระทำกรรมอยู่เสมอ เมื่อประกอบกรรมครั้งใดจะมีเจตนาเกิดขึ้นในใจเป็น ๔ ระยะด้วยกันคือ เจตนาก่อนกระทำ เจตนาขณะกระทำ เจตนาหลังจากกระทำเสร็จไปใหม่ ๆ และท้ายที่สุดเจตนาที่เกิดภายหลังเมื่อระลึกถึงการกระทำที่เสร็จมานานแล้ว วิธีจิตเหล่านั้นเองช่วงที่เรียกว่า การเสพอารมณ์ หรือทางภาษาปริยัติเรียกว่า ชวนะจิต (อ่านว่า ชะ-วะ-นะ-จิต) เป็นตัวการส่งผลกระทบให้ตามไปให้ผลต่อเจ้าของในโอกาสต่าง ๆ บางทีกรรมมีกำลังอ่อนก็ให้ผลเฉพาะในปัจจุบันชาตินั้น ที่กำลังแข็งมากขึ้นก็ให้ผลในภพชาติที่สองด้วย ส่วนกรรมที่มีกำลังกล้ำกึ่ง ๆ ก็ให้ผลตั้งแต่ ๓ ชาติขึ้นไป จนกว่าจะเข้านิพพาน

เมื่อเป็นดังนี้ ทานกุศลที่เรากระทำในครั้งหนึ่ง ๆ ย่อมสามารถให้ผลต่อผู้กระทำเป็นหลายระยะดังที่อธิบายนั้น ที่ให้ผลในทันตาเห็นก็คือ ทำให้จิตใจผู้กระทำอึดเฝ้าป้องกัน เป็นที่รักของคนที่รู้เห็น มีเพื่อนมีมิตรมาก ได้รับคำสรรเสริญยกย่อง มีผู้เลื่อมใสอยากให้ท่านตอบแทน เหล่านี้เป็นต้น ที่เหลือก็เป็นพลังให้ผลภพชาติถัดไปคือ ชาติที่สอง ให้มีชีวิตเที่ยบพร้อมด้วยโภคทรัพย์สมบัติ ส่วนชวณะจิตที่เหลือนอกจากนั้น ซึ่งยังมีจำนวนนับไม่ถ้วนก็จะตามส่งผลตั้งแต่ชาติที่ ๓ ตลอดไป จนกระทั่งผู้นั้นเข้านิพพาน ถ้ายังมีเหลืออยู่ยังส่งผลให้ไม่หมดก็จะกลายเป็นอโหสิกรรม คือกรรมที่ตามให้ผลไม่ทันไป

สมบัติละเอียดก็คือ กำลังชวณะจิตส่วนที่ตามส่งผลเหล่านั้น แต่ดังที่กล่าวไว้ในต้นเรื่อง คุณยายของเราท่านไม่รู้หนังสือ ท่านจึงเรียนธรรมะด้วยการปฏิบัติเพียงประการเดียวเป็นหลักใหญ่ เวลาท่านนึกถึงทานกุศลที่ได้กระทำไว้แต่ก่อน ๆ ที่ยังตามมาให้ผลไม่ทัน หรือกำลังจะทัน ท่านมองดูในญาณของพระธรรมกายของท่าน ก็จะมองเห็นเป็นทรัพย์สมบัติมีค่าแก้วแหวนเงินทองรัตนชาติ รวมทั้งสังฆาริมทรัพย์และอสังฆาริมทรัพย์ เหมือนที่มีอยู่ในมนุษยโลก เพียงแต่ของเหล่านั้นมีลักษณะใสสว่าง มีรัศมีเจิดจ้า ไม่หยาบแข็งเหมือนของในโลกมนุษย์ ท่านจึงใช้คำเรียกตามภาษาของท่านว่า “สมบัติละเอียด”

ท่านเคยบอกหลวงพ่อกัฏฐศีโวกัฏฐว่า

“วิธีเรียกสมบัติละเอียดของยาย ยายก็นั่งเข้าที่ (ทำสมาธิ) ดั่งธรรมะให้ละเอียด (เข้าสมาบัติไปให้เต็มกำลังญาณ) ปาฏิหาริย์พระธรรมกายให้มีจำนวนเยอะ ๆ ให้ตามสมบัติ (โดยเอาอำนาจสมาธิจิตอธิษฐานเรียกทานกุศลที่กำลังตามให้ผล ตามผู้มีบุญให้มาร่วมบุญด้วย)

เวลาเราไปตามเขานะ เราก็มองเห็นสมบัติพวกนั้นสิ เห็นแล้วเราก็ขน มาวัดทั้งคนทั้งของ ต้องเอาของละเอียดพวกนั้นมาก่อน แล้วหยาบ (สมบัติที่มองเห็นได้รับในปัจจุบัน) จึงตามมา ถ้าไม่ตามละเอียด หยาบ ก็จะได้ช้า หรือบางทีก็มาไม่ถึงเรา ถ้าละเอียดมาถึงแล้ว หยาบก็ตามมา ตามเสร็จแล้วยายก็อธิบายว่า “เจ้าประคูน ด้วยบุญด้วยกุศลที่ข้าพเจ้า ทำมา จะมีศิษย์มีบริวารสักเท่าไร ขอให้ข้าพเจ้ามีสมบัติให้เขากินเขาใช้ จนพอมีรู้จักหมดจักสิ้น ให้สมบัติมาให้ทันใช้ ยายเรียกบุญใหญ่อย่างนี้แหละ เรียกมาตั้งแต่สร้างวัด จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ (ปี ๒๕๓๑) ก็ยังเรียกอยู่ แล้ว ก็จะต้องเรียกไปเรื่อย ๆ เพราะงานของเราต้องใช้จ่ายมาก ยายชอบไป อยู่ที่ไหนก็ให้มีที่โล่งมาก ๆ ให้มีที่กว้าง ๆ อยู่แคบ ๆ ยายอึดอัด”

นี่คือความลึกซึ้งของวิชาธรรมกาย ที่ทำให้คนที่ไม่เข้าใจสงสัย กันนักหนาว่า วัดเอาเงินมาจากไหนมาขยายงานพระศาสนา (ก็พระ-ธรรมกายท่านไปตามผู้ที่ป็นเจ้าของบุญมาร่วมทำบุญไถ่ละ)

